

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۲/۱۰/۲۱

ژباړونکي: رناگل اريويزی

د شاتو مچيو ملکه

د ماشومانو له پاره لنډه کيسه

يو وخت دوه شهزادگان په ماجرا پسې را و وتل او ناڅاپه په يوه وحشي، د گډوډ يو نه ډکې او بي کلتوره سيمه کې داسې گير پاتې شول چې له سره بيا هيڅ کورته را نه غل. په دې وخت کې تر ټولو کشر شهزاده چې نوم يې «نا پو هک» و، را پاڅيده او د خپلو ورونو په لټه کې شو چې په پای کې يې پيدا کړل، خو دوی دواړو په خپل کشر ورور ملنډې وهلي او ورته ويل چې مور دواړه چې تر تا ډير زيات هوبنډار او د لوی عقل خاوندان يو، نه شوکولی چې د دې گډوډۍ او وحشت نه ځانونه خلاص کړو نو ته به په دې کم عقل څه وکړی شي.

درې واړه له دې ځايه روان شول او د ميريو يوه بنارگوټې ته ورسيدل. دواړو مشرانو غوښتل چې دابنارگوټې را وسپري او وگوري چې دا کوچني ميريان څه رنگه هرې خوا ته خوځيږي او خپلې هگۍ له ځان سره وړي؛ خو دې کشر، نا پوهک، ورته و ويل چې: «دا کوچني ژوي مه ځوروی، زه دهغوی ځورول نه شم زغملی!»

بيا دوی له دې ځايه هم روان شول او يوه درياب ته ورسيدل. په درياب کې زبنتو ډيرو مرغاويو لمبل. دوو مشرانو شهزادگانو غوښتل چې يو څو مرغاوی ونيسي او کباب يې کړي؛ خو ناپوهک دوی دې کار ته پرې نه ښودل او ور ته ويلي چې: «دا ژوي ارام پريردی، زه دا نه شم زغملی چې تاسې هغه و وژنی!»

په پای کې درې واړه شهزادگان له دې ځايه هم روان شول او د شاتو مچيو يوه تمبوسکي سره مخامخ شول، په تمبوسکي کې دومره ډير شات ول چې کبته د ونې په تنه تری راڅښل. دوو مشرانو شهزادگانو بيا هم غوښتل چې دوني لاندې اور بل کړي، ترڅو داور لوگی دمچيو سا ايستنه بنده کړي او په دې ډول شات تری تر لاسه کړي! خو کشر شهزاده دوی بيا هم دې کار ته پرې نه ښودل. او ويلي چې: «دا ژوي ارام پريردی، زه دا نه شم زغملی چې څوک يې په اور وسوزه وي!»

بالاخره درې واړه وروڼه يوه قصر ته ورسيدل. د قصر په غوڅلو کې بي شميره ډبرين آسان ولاړ وو، خو په ټول قصر کې هيڅ انسان نه ليدل کيده. دوی په ټولو غوڅلو کې وگرځيدل ترڅو چې د قصر په پای کې يوي دروازي ته ورسيدل. دروازي ته درې کولپونه ور اچول شوی وو. د دروازي په منځ کې يوه کوچنی کرکی وه، له کرکی يوه کوټه ليدل کيده، دوی ور وکتل او يوڅر سروکی يې وليد چې يوه ميز ته ناست دی. شهزادگانو يو ځل ورنارې کړي، په دوهم ځل يې بيا ورنارې کړي، خو هغه نه اوريدی. خو چې په دريم ځل يې ورنارې کړي، سروکی ولاړ شو، کولپونه يې واز کړل او د باندې را ووت، هيڅ يې ونه ويل، درې واړه يې د يوه د سترخوان په لور روان کړل چې دخوراک او چيکاک له ډول ډول نعمتونو نه ډک و. د ډوډۍ دخورلو نه ورسته يې هر يو د خوب خانگري کوټې ته ور وست. په بل سهار همدا څر سروکی دمشر شهزاده کوټې ته ورغی، اشاره يې ورته وکړه چې راکه! له ځان سره يې روان کړ او د ډبرې ديوي تختې په وړاندې يې ودراره. په تختې درې دنډې ليکل شوي وې چې که څوک درې واړه دنډې په بري تر سره کړي نو دا قصر په له جادو ازاد شي. لومړۍ دنډه په دې ډول وه: په ځنگل کې تر شينلي لاندې دشهزادگی مرغلرې خورې وړې پرته دي او په شمير زرداني دي. دا مرغلرې بايد ولټول او را ټولي شي، که هغه څوک چې لټوي يې د لمر تر لويډو دمخه ټولې را ټولي نه کړي او له زرو يوه دانه هم کمه وي، نو ډبره به ترې جوړه شي. مشر شهزاده ځنگل ته ووت او ټوله ورځ يې مرغلرې ولټولې، خو يوازې سل دانې يې وموندلې. اوس نو هغه څه وشول چې په ډبرينه تخته ليکل شوي و، له شهزاده ډبره جوړه شوه. په دوهمه ورځ دوهم شهزاده په دې ماجرا لاس پورې کړ، څو بخت له ده سره هم چندان ملگرتيا ونه کړ او په ټوله ورځ کې يې يوازې دوه سوه مرغلرې پيدا او را ټولي کړې چې په پايله کې له ده څخه هم ډبره جوړه شوه. په پای کې د نا پوهک وار راغی، ده هم په شينلي کې د مرغلرو لټول پيل کړ، خو پيدا کول يې ورته آسان کار نه و، په ډير وخت کې يې ډير لږ پرمختگ کاوه، له کاره يې لاس واخيست، په يوه تيره کيناست اوژریده. په دې وخت کې د هغه ميريانو بادشاد پنځوزرو ميريانو سره راغی چې ده له مرگه بچ کړي وو او په لنډ وخت کې يې مرغلرې يوه په بله پسې پيدا او په يوه ځای کې را ټولي کړې.

د پاڼو شميره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پټه له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې دليکنيزې بنې پازوالي دليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په خبر و لولئ

دوهمه دنده دا وه چې د درياب نه دشهزادگۍ د خوب کوتې د کولپ کيلي راوباسي. کله چې ناپوهک درياب ته ورسيد، هغه مرغابي په لامبو ورته راغلي چې ده له مرگه بچ کړي وي. مرغابي د درياب تل ته په لا مبو شوي او له هغه ځای څخه يې کونجې ور ته را پورته کړه. دريمه او تر ټولو سخته دنده دا وه چې: د بادشاپه دې دريو شهزادگيو کي دې تر ټولو کشره او مينه ناکه شهزادگۍ وپيژندل او په نينه شي. دري واره شهزاد گۍ سره يو شان بنکاريدې، له يوې بلې سره برابري وي اوپه دوی کي هيڅ توپير نه ليدل کيده. يوازي دا توپير و چې يوې خور يې له ويده کيده د مخه لږ څه شکره وخوره، دوهمې يې يوڅه شربت وچيکه او تر ټولو کشرې يې يوه کاشغه شات وخور. په دې وخت کي د شاتوهغه مچيو مليکه راغله چې نا پوهک له اوره ساتلي وي. دا د دري واره شهزادگيو په خولي وگرځيده او په پای کې د کشرې شهزاد گۍ په خوله چې شات يې خورلي وو کيناسته. کشر شهزاده په دې ډول کشره شهزادگۍ وپيژنده.

ورسره سم جادو هم مات شو او ټول د جادو له خوبه رابيدار شول. له هغه چا چې د بري جوړې شوي وي، بيرته يې خپل انساني صورت تر لاسه کړ. ناپوهک دکشرې او تر ټولو مينه ناکې شهزاد گۍ سره واده وکړ او د بادشا د مرگ نه وروسته بادشاهو اودوارو ورونو يې د نورو دوو شهزاد گيو سره وادونه وکړل.

ژباړونکۍ: ريناگل اريويزی
له الماني سرچينو څخه

Ein Märchen der Brüder Grimm